

РЕШЕНИЕ

№ 68

гр. София, 03.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в
публично заседание на 03.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2652** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 124, ал. 1 Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на Х. Н. Х. от [населено място], срещу Заповед № ЗЦУ-151 ат 10.02.2012г. на Изпълнителния директора на Националната агенция за приходите, с която на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 ЗДСл й е наложено дисциплинарно наказание "уволнение".

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт. Жалбоподателката поддържа, че оспорената заповед е издадена в нарушение на административно производствените правила, както и преклузивните срокове по смисъла на чл.94 от ЗДСл. Навежда доводи, че направените изводи в заповедта са необосновани, тъй като не се установява да е използвала служебното си положение за лични цели, във връзка с което не е налице неправомерно поведение, с което да е уронила престижа на приходната администрация. Сочи също и съображения за несъразмерност на наложеното дисциплинарно наказание.

В с.з. лично и чрез процесуалния си представител – адв.Б. поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – Изпълнителния директор на НАП, чрез пълномощника си юрисконсулт Ф., моли жалбата да бъде отхвърлена, като излага подробни съображения за законосъобразност на обжалвания административен акт в представената по делото

писмена защита. Претендира присъждане на юрисконсулско възнаграждение.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № 1698 от 18.05.2009г. на Изпълнителния директор на НАП Х. Н. Х. е назначена на длъжност „инспектор по приходите“ с ранг с ранг V младши в ТД на НАП-С., дирекция „Контрол“, отдел „Ревизии“. На 01.03.2010 г. жалбоподателката се е запознала с длъжностната характеристика за длъжността "инспектор по приходите"младши експерт", в т. 5 от която са изложени преките задължения, а в т. 7 - отговорностите, свързани с организацията на работа, управление на персонала и ресурсите.

По повод постъпил сигнал изх.№ 0-693 от 15.08.2011г. от страна на [фирма] до изпълнителния директор на НАП и писмо вх.№ 16-12-360 от 26.08.2011г. , съгласно заповед № ЗМФ-1030 от 01.09.2011г. на Зам.министър –председателя и министър на финансите С. Д., Инспекторатът на МФ извършил проверка в ТД на НАП – С. Проверката била по повод сигнал за неправомерно поведение на служителка на ТД на НАП-С., в случая жалбоподателката Х. Х. при посещението ѝ в банката като частно лице.

За резултатите от проверката , ръководителя на Инспектората при МФ изготвил доклад № 16-12-360 от 17.10.2011г. , в която са обобщени всички констатации от проверяващите.

Във връзка с изложеното в доклада, с докладна записка Директора на дирекция УЧР направила предложение до изпълнителния директор на НАП за изслушване на Х. Х. по реда на чл.93, ал.1 ЗДСл.

Със Заповед № ЗЦУ-112 от 02.02.2012г. на Изпълнителния директор на НАП срещу служителката Х. Н. Х. било образувано дисциплинарно дело , по повод на което жалбоподателката била поканена да даде писмени и устни обяснения по реда на чл.93, ал.1 от ЗДСл, последните каквито същата депозирала с вх.№ 17-00-185/11.2011г. Същата била изслушана на 26.01.2012г. и по реда на чл.93, ал.1 от ЗДСл., видно от приложения по делото (лист 30) протокол, подписан от жалбоподателката.

От извършения в хода на проверката по дисциплинарното дело доклад, в протокол от заседанието си на 03.02.2012г. дисциплинарната комисия приела за установено от фактическа страна следното :

На 15.07.2011 г. Х. Н. Х. - служителка от отдел „Проверки" на дирекция „Контрол" при ТД на НАП С. е посетила офиса на „П. Б. /Б./" АД в [населено място] заедно със сестра си Е. Н. М. -кредитополучател по договор за банков кредит. Целта на посещението било искане за намаляване размера на лихвата по кредита, което не било надлежно уважено. По време на проведената среща с управителя на банковия клон В. Р. и кредитния експерт по договора - С. Д., г-жа Х. е показала служебната си карта на служител в НАП и обяснила, че предстои извършването на проверка в клоновете на всички банки, с уточнението, че в Б. проверките се възлагат на нея и, че би било добре тя да е разположена благосклонно към „Про К. Б.". На 01.08.2011 г. служителката Х. провела телефонен разговор с посочените лица и други служители на банковия клон, като е цитирала лични данни за тях и техни близки, направила е публично достояние размера на трудовите възнаграждения на банковите служители, представляващ конфиденциална информация по силата на вътрешните правила на банката. Изтъкнала

е, че посоченото поведение е съгласувано с нейните ръководители. В сигнала се твърди, че действията на служителката на НАП са неморални, уронващи престижа на институцията и противоречат на българското законодателство.

С оглед изясняване на обективната действителност по случая, проверяващите служители на Инспекторат при МФ са посетили офиса на „П. Б. /Б./“ АД в Б., провели са разговори с кредитния експерт по договора -г—жа-С. Д., както и с г-жа Х. Х. - инспектор по приходите, изискали са разпечатки от програмен продукт /ПП/ „Р.“ за възложените проверки на Х. Х. за периода от 01.05.2011 г. до 31.08.2011 г., както и информация за ползвани отпуски от служителката през 2011 г. Установява се, съгласно констатациите в доклада на Инспекторат при МФ, че г-жа С. Д. е потвърдила изнесеното в сигнала и е предоставила допълнителна информация по случая. Посочила е, че във връзка с обаждането на 01.08.2011 г. коментирано в сигнала, телефонните обаждания /общо пет броя/ са проведени от служебния телефон на служителката на НАП -[ЕИК] и са представлявали заплахи към нея и нейното семейство, На 30.08.2011 г, Х. Х. отново се обадила в банката и „ демонстрирала достъп до лични данни на управителя на офиса В. Р. на номер [ЕГН] и на нейните родители“.

На проведената среща на служителите от Инспекторат при МФ с г-жа Х., същата е потвърдила, че е посетила офиса на „П. банк –Б.“ АД – клон в Б. по време на платения си годишен отпуск във връзка с договора за кредит на сестра й. Причината - по нейна преценка договорът е сключен некоректно, при неизгодни условия. Твърди, че служители на банката са притеснявали сестра к и нейното семейство на домашния им адрес и яо телефона. Не отрича да е коментирала възнаграждения и лични данни на служителите в банката и на техни близки, като е посочила, че „ същите е намерила и ползвала от информационните масиви на НАП. Служителката не счита, че това е нарушение, тъй като според нея има смущаващи данни за възнагражденията на служителите на банката и за доходите на техните близки“. По преписката няма доказателства, за констатираните от служителката „смущаващи данни“, същата да е сезирала съответен ръководител с оглед предприемане на последващи законосъобразни действия, в т.ч. възлагане на проверка или ревизия по реда на ДОПК. Съгласно констатациите в доклада на Инспекторат при МФ и след съвкупната преценка на събраните доказателства, дисциплинарният орган е приел за безспорно установено следното: 1/ Относно извършени справки в ИС „Справки ЕСГРАОН“ : За периода от 15.07.2011 г. до 31.08.2011 г. за Х. Х. са регистрирани 63 влизания в ИС. Само за три от тях се установиха резолюции за извършване на проверка на физически лица. Осем от влизанията /извършени на 01.08,2011 г./ са във връзка със служители на „П. Б. /Б./“ АД, офис Б. й техни роднини, а именно : В. Р. - управител на офиса; Г. Р. - баща на Р.; Македонка Р. - майка на Р.;/ Л. Р. - дядо на Р.; С. Д. - кредитен експерт; С. Д. - съпруг на Д.; Г. М. - баща на Д.; Б. М. - дядо на Д.. Усатновено е още, че на Х. Х. не са възлагани проверки за „П. Б. /Б./“ АД, както и за горечитираните физически лица; 2/ Относно справките, извършени от Х. Х. в ИС СУП Инспекторатът при МФ е установил, че в 19 случая в т.ч. 6 справки за физически лица и 13 справки за юридически лица, ползваната информация не е във връзка с възложени й проверки.

На заседание, проведено на 03.02.2012г., дисциплинарният съвет се обединил около становището, че описаните по-горе действия, извършени от жалбоподателката представляват неспазване на кръга на служебните правомощия и неспазване правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация,

във връзка с което е направено предложение на дисциплинарно-наказващия орган да наложи най-тежкото дисциплинарно наказание на служителката – „уволнение”.

Във връзка с проведеното разследване по делото срещу жалбоподателката, дисциплинарната комисия изготвила решение № РЦУ-19/10.02.2012г., в което обобщила резултатите от делото и приела, че е налице извършено от страна на Х. Х. дисциплинарно нарушение, изразяващо се в поведение на служителката, уронващо престижа на приходната администрация пред нейните колеги. Било направено предложение за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение” на жалбоподателката, на основание чл.90, ал.1, т.5 от ЗДСл.

На 10.02.2012г. Изпълнителния директор на НАП е издал оспорената заповед № ЗЦУ – 151 от 10.02.2012г.

С тази Заповед, издадена на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 ЗДСл, на Х. Н. Х. е наложено дисциплинарно наказание "уволнение" за дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 3 и т.5 ЗДСл - "неспазване кръга на служебните правомощия" и "неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация".

Въз основа на тези аргументи, решаващият орган е приел, че описаните деяния на Х. представляват "неспазване кръга на служебните правомощия" и по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1 и 5 от ЗДСл, че същите съставляват тежки нарушения и са извършени виновно.

При така установените факти, от правна страна съдът съобрази следното:

Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съдът намира, че обжалваната Заповед е издадена от органа по назначаването – Изпълнителен директор на НАП, съгласно чл. 92, ал. 1 ЗДСл и в предвидената от закона писмена форма - чл. 97, ал. 1 ЗДСл, при спазване на действащите материалноправни разпоредби и административно-производствените правила, като същият е мотивиран и е съобразен с целта на закона, като конкретните съображения за тези изводи са следните:

Процедурата по издаване на обжалваната заповед за уволнение е спазена. Съгласно чл. 96, ал. 1 ЗДСл, преди да наложи дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 4 и 5, дисциплинарно наказващият орган взема становището на дисциплинарния съвет, който образува дисциплинарно дело по негово нареждане. Дисциплинарният съвет е създаден съобразно правилата на чл. 95 от ЗДСл, в подкрепа на което по преписката са представени и заповеди на дисциплинарно-наказващия орган за назначаване на дисциплинарен съвет и за определяне на правила за работата му, както и за участие на резервните членове на дисциплинарния съвет като редовни при разглеждане на дисциплинарното дело на жалбоподателя.

Изпълнено е и предвиденото в чл. 93, ал. 1 от ЗДСл императивно задължение за дисциплинарно-наказващия орган, преди да наложи дисциплинарно наказание, да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения. Видно от приложения Протокол от 26.01.2012г. от проведено изслушване, и от представените

писмени обяснения вх. № 17-00-186, дисциплинарно-наказващият орган е изслушал служителя и е приел писмените му обяснения. В заповедта за налагане на дисциплинарното наказание са били обсъдени дадените от служителя обяснения, които мотивирано не са били приети.

Оспореният административен акт е издаден при спазване на установените в чл. 94, ал. 1 от ЗДСл срокове - дисциплинарните наказания се налагат в срок от два месеца от откриване на дисциплинарното нарушение и не по-късно от една година от извършването му. В разглеждания случай дисциплинарното наказание на жалбоподателя е наложено в рамките на преклузивните срокове по чл. 94 от ЗДСл - не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Обжалваният административен акт е издаден на 10.02.2012г. , като нарушенията са осъществени в периода м. юли-м.август 2011 г. Двумесечният срок от откриване на нарушението е започнал да тече от датата на узнаване на всички факти и обстоятелства относно извършеното нарушение от дисциплинарно-наказващия орган, като в случая това е датата на издаване на финализиращия документ в хода на дисциплинарното производство, предхождащ издаването на заповедта за уволнение – 03.02.2012г. - датата на становището на дисциплинарния съвет на НАП по проведеното срещу Х. Х. дисциплинарно дело.

По материалната законосъобразност на оспорената заповед:

Според чл. 89, ал. 1 от ЗДСл, основание за налагане на дисциплинарно наказание на държавен служител е виновното нарушаване на неговите служебни задължения, като формите на дисциплинарни нарушения са очертани в ал. 2 на същата законова разпоредба.

Ответникът е квалифицирал извършеното от Х. деяние като дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т.3 и т. 5 ЗДСл - неспазване кръга на служебните правомощия и неспазване правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация - чл. 2, ал. 5 и чл.3, ал.2 от същия. В заповедта за уволнение липсва конкретизация за неспазване кръга на служебните правомощия от страна на жалбоподателката, тъй като видно от самата заповед е налице само едно описание на нейно поведение извън работното ѝ място и време. Обстоятелствената част на заповедта представлява една фактология , без да се уточни от дисциплинарно-наказващия орган , кое точно от действията на жалбоподателката може да се квалифицира като „неспазване кръга на служебните правомощия” от страна на жалбоподателката.

Освен това , от друга страна, посоченото в заповедта нарушение по чл.89, ал.2 , т.5 е обвързано с неспазване правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация – допускане на поведение от страна на служителя , с което се накърнява престижа на държавната служба , не само при изпълнение на служебните задължения от страна на служителя, но и в неговия обществен и личен живот, както и неспазване на задълженията на служителя за опазване данните и личната информация на гражданите , станали му известни при и по повод на изпълнението на служебните му задължения.

Видно от доказателствата по делото , още повече и изявлението на процесуалния представител на ответника в с.з на 03.11.2012г., става ясно, че доказателства за запознаването на жалбоподателката с Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация не

са налични и следователно не може да ѝ се търси отговорност за поведение, с чийто правила последната не е запозната.

Последното само по себе си води до незаконосъобразност на оспорваната заповед само на това основание.

С оглед изхода на спора на жалбоподателката следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 300 лв. – адвокатско възнаграждение съгласно приложения договор за правна защита съдействие от 23.02.2012г.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, I отделение, 7-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № ЗЦУ-151 ат 10.02.2012г. на Изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, с която на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 ЗДСл на Х. Н. Х. е наложено дисциплинарно наказание "уволнение".

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на Х. Н. Х. сумата от 300 лв. разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

Преписи!

СЪДИЯ: